

Appendiks A: En samtale om emnet Gud

En samtale mellom en Vedanta-student og en ateist om emnet Gud

Ateist: Det irriterer meg at folk bringer opp oppfatningen om at det er en Gud. Hele debatten rundt hvorvidt Gud eksisterer eller ikke er unyttig for meg. Hvorfor tro på Gud?

Vedanta-student: Ja, hvorfor tro på Gud når du kan ha kjennskap til Gud?

Ateist: Fordi det er ingen Gud å ha kjennskap til!

Vedanta-student: Å ha kjennskap til Gud, trenger du Gudskunnskap. Gud gir ingen mening som en tro, fordi ved å si at Gud er en tro erklærer du at Gud kan eller kan ikke eksistere. All tro mangler visshet. Men når folk sier at de ikke tror på gud er det vanligvis den bibelske Gud de refererer til. Med andre ord sier de at de ikke tror på en stor pappa, som sender mennesker til himmelen eller helvete avhengig av hvor mange Vår Fader de har lest opp. Og Gud er ganske upopulær i disse dager med tanke på all den volden, forvirringen og korrupsjonen han har inspirert så lenge. For å forstå Gud for vestlige som oss, trenger du å nullstille deg og starte fra begynnelsen av.

Ateist: Hvorfor burde jeg bry meg om det?

Vedanta-student: Fordi til tross for all den religiøse bagasjen, er virkelig det å forstå Gud noe om å forstå verdenen. Når du forstår Gud, forstår du alt er på den måten det er og det kunne ikke bli annerledes. Gud er ikke bare et godnatteventyr for å trøste deg når livet ikke gir deg hva du ønsker. Gud er en del av denne likningen, men det er tøft å formulere hvem du er og hva verdenen er uten å ha kjennskap til Gud. La meg prøve å definere det på den måten det gir mening til ditt intellekt, som eksisterer i den moderne verdenen i dag.

Ateist: Overrask meg.

Vedanta-student: Hva er det som har bragt deg inn i denne verdenen? Og ikke fortell meg at det var din mor, fordi din mor har ingen anelse hvordan en skaper et menneske biologisk! Hva er det nå som sirkulerer i ditt blod, som gjør at du er sulten, og som setter tanker i hodet ditt? Hva er det som får alt til å vokse: gress, blomstene, trærne og håret på ditt hode?

Ateist: Hm. Naturen?

Vedanta-student: Ok for nå, si at naturen er virkningen og Gud er årsaken. Gud er ansvarlig for alle objekter inkludert deg og meg. Kort fortalt, Gud er alt. Som en edderkopp som spinner sitt eget nett, er Gud intelligensen, energien og materialet bak all skapelse.

Ateist: Høres mer ut som en stor pappa for meg.

Vedanta-student: Men Gud er ikke en gammel skjeggete mann, som deler ut belønninger og straff. Gud er til og med ikke en person med menneskelige kvaliteter. Gud er et prinsipp, som gravitasjon. Med andre ord, Gud er upersonlig. Gud har bare ansvaret for belønninger og straff så langt hvorvidt eller ikke du følger dharma.

Ateist: Og hvordan definerer du dharma?

Vedanta-student: Dharma er lovene som styrer vår erfaring. Nemlig, de fysiske, psykologiske og moralske lover. Fysiske lover eksisterer slik at ild alltid er varm og sukker alltid er søt. Psykologiske lover eksisterer slik at spesifikke situasjoner, som å bli elsket, gjør at sinnet blir fredfullt; mens andre, som å erfare vold, gjør en opprørt. Moralske lover eksisterer slik at det å lyve, stjele eller skade andre føles galt; og være hjelpsom, munter eller vise medfølelse føles riktig. Når vi alle forstår intuitivt at det er universelle lover, forstår egentlig veldig få mennesker at for å leve et relativt fredfullt liv, trenger du å følge dem! Dharma handler om disse tingene: Respektere naturen, pass på dine tanker og ikke vær en drittsekk.

Ateist: Og karma?

Vedanta-student: Godt spørsmål. Karma viser hvorvidt eller ikke naturen, Gud, som for øyeblikket er på din side eller ikke. Det er som dette. Å gå imot dharma og naturen vil gå imot din natur, rakke ned på deg og få deg til å føle smerten. Å følge dharma vil være for det meste grei skuring. Derfor er det godt å ha kjennskap til Gud, fordi uten Gudskunnskap er du et skip uten formål. Til slutt, Gud overvåker deg ikke. Gud deler ut karma, resultatene av dine handlinger. Og igjen, det er bare upersonlig. Lovene er bygget inn i systemet.

Ateist: Hva er systemet?

Vedanta-student: Erfaringsfeltet, Den Kosmiske Ordenen.

Ateist: Ok, om vi holder på at Gud eller naturen eksisterer og at skapelsen er styrt av lover, hva skapte da Gud?

Vedanta-student: Ok, se om du kan følge denne logikken. Gjennom en empirisk prosess kan vi vise at kilden av alt er ufødt, uforanderlig, grenseløs, ikke-dualitets bevissthet. Med andre ord er vi i stand til å vise at alt løser seg inn i bevissthet.

Ateist: Kan du utdype det mer for meg?

Vedanta-student: For nå, la oss anta at alle erfaringer er ikke-dualitet, fordi uten ikke-dualitet vil det ikke stemme, på tross av hva vitenskap sier. Ifølge vitenskap er universet tilfeldig, og dens opprinnelse var en eksplosjon, som kun ut av ingenting, og bevissthet utviklet seg fra noe død materie. Selv for mange vitenskapsmenn er dette temmelig søkt. Fra en persons ståsted, om vi fjerner kropp-sinn sanser komplekset, hvert lem, hver del som du kaller meg og du har bare bevissthet, essensen av hvem du er. Jeg trenger ikke å spørre deg om du er bevisst, fordi det er åpenbart. Fra Guds ståsted, ta bort alle Guds ting, alt i universet og du har også bare bevissthet. Vi sier at universet, Gud er bevisst. Universet er ikke tilfeldig, fordi hvis det var ville ikke vitenskapsmenn være i stand til for eksempel å gjøre utregninger. Det er bare på grunn av konsekvente naturlige lover og mønstre at vi er i stand til å navigere verdenen i det hele tatt.

Du kan konkludere med intelligensen bak all skapelse. Alt som er her er bare kunnskap som er blitt manifestert. Hvordan kan du få et høyt eiketree fra en liten eikenøtt? Derfor sier vi at universet er intelligent.

Ateist: Mener du intelligent laget?

Vedanta-student: Det stemmer. Det er et område vi egentlig er enig med Bibelen. Vi har nå lært at Gud er en billedlig entitet, et navn for bevissthet pluss forskjellige krefter inkludert kunnskap, energi og materie til å lage ting. Vi kaller disse kreftene, maya. Da er vi i stand til å erklære: Bevissthet + maya = Gud. Ok, da har vi definert Gud. Men hva med en person? Bevissthet + kropp-sinn-sanser komplekset = person.

Interessant at både Gud og personen har bevissthet. Forstår du? Alt løser seg tilbake i bevissthet, selv Gud og Guds ting. Essensen av universet er ikke mørk materie, det er rent, uten attributter, ikke-dualitets bevissthet. Er du med så langt?

Ateist: Jeg tror det. Foreslår du at vi er det samme som Gud?

Vedanta-student: Ja og nei. Vi deler den samme essensen, som Gud, som med alle leire er krukken laget av leire, men vi kan åpenbart ikke utfolde Gud sine krefter og vi er ikke allestedsnærværende. Vi er Gud fra det perspektivet at vi er et produkt av Gud og det faktumet at vi deler samme essens, bevissthet, men det er så langt det går. Men la oss ikke redusere faktumet at vi deler den samme kilden, det er ganske kult. Det hjelper også å minne oss på at alt er blitt gitt til oss, inkludert denne kroppen, sinnet og intellektet.

Men tilbake til ditt spørsmål: Hva skapte Gud? Hvor det blir vanskelig er når vi ser på alt av Gud sine ting. Vi sier at Guds skapelse er begynnelsesløs. Guds skapelse er begynnelsesløs, fordi det eksisterer i bevissthet og bevissthet, sier vi er årsaksløs årsak. Bevissthet bare er. Den er hva som aldri har vært født og dør aldri. Bevissthet har ingen begrensninger, fordi hvis den hadde det, ville den ikke være hel, fullstendig, uforanderlig eller ikke-dualitet. Vi sier bevissthet er virkelig og alle objekter, inkludert tanker er bare tilsynelatende virkelig. Forresten er virkelig definert som det som alltid er tilstedeværende og endrer seg aldri. Objekter, og det inkluderer tanker og følelser, er alltid i endring og upålitelig. Alle objekter er også laget av andre objekter, ulik bevissthet som er det hele, fullstendig og uavhengig av deler. Nå kommer den vanskelige delen: Fordi alle objekter bare er tilsynelatende virkelig, som betyr at de endrer seg alltid til noe annet, er de begynnelsesløs, fordi noe som ikke er virkelig kan aldri bli født.

Ateist: Du får hodet mitt til å eksplodere! Objekter eksisterer ikke?

Vedanta-student: Objekter eksisterer fordi de er erfart, men de er ikke virkelig. Det er som med historien om karen, som tror at et kveilet tau er en slange. I øyeblikket av hans mistolkning, er tauet slangen. Slangen blir til tau igjen når feilen er korrigert. Slangen eksisterer, men er ikke virkelig. Objekter eksisterer fordi vi erfarer dem slik, men når vi undersøker nærmere stryker de på testen. De er flyktige, forbigående, noe et øyeblikk og noe annet i det neste.

Ateist: Så, hva er da objekter?

Vedanta-student: Når man ser på det nærmere, er det midlertidig samling av mindre deler, men de er virkelig bare tanker. Alle objekter eksisterer som tanker. Vi sanser egentlig ikke objekter, bare deres eiendeler, farge, form, struktur, smak, lukt osv. Fra de forskjellige sansepåvirkninger, tar sinnet automatisk eiendommene, samler dem og anvender et navn og form slik at våt og gjennomiktig blir vann og gult, varm og sprakende blir ild.

Ateist: Så vi lever i et tankeunivers?

Vedanta-student: Korrekt. Det er litt av en ikke-dualitetsvisjon!

Ateist: Hm. Ok. Men du har fortsatt ikke svart på mitt spørsmål.

Vedanta-student: Det stemmer. Hvor kommer Gud fra? La oss se. På grunn av at bevissthet aldri er født og dør aldri, er bevissthet evig; og på grunn av at bevissthet er evig, er også Gud det. Husk at essensen av Gud bare er bevissthet, og på grunn av at bevissthet er begynnelsesløs og Gud sine ting eksisterer inni bevissthet, er Gud begynnelsesløs. Siden Gud ikke har noe begynnelse, er ikke Gud født. Gud bare er. Men det er et problem. Gud er ikke virkelig.

Ateist: Hva? Vent, det tok deg 15 minutter å argumentere din sak for Gud og nå forteller du meg at Gud ikke er virkelig? Jeg antar at det beviser mitt poeng.

Vedanta-student: Og det er?

Ateist: Det er ikke noen Gud.

Vedanta-student: Husk hva jeg har sagt at vår definisjon er at bare bevissthet er virkelig. Gud eksisterer bare på grunn av bevissthet. Gud er avhengig av bevissthet og er bare tilsynelatende virkelig, som med alle Guds ting. Likevel, erfarer vi fortsatt Guds skapelse. Slik at du ikke kan avskrive Gud. Du er i dette drømmelandskapet hvorvidt du liker det eller ikke. Alt du har blitt gitt til deg, selv om det ikke er virkelig av vår definisjon. Gud skal ikke avvises. Gud skal bli kjent.

Ateist: Men hvordan er Gud i stand til å skape noe og det viktigste hvorfor vil den det?

Vedanta-student: Jeg vet ikke, kanskje Gud kjedet seg? Eller fordi Gud ville vite om seg selv slik at den skapte bevisste vesener med sanser, som tillater Gud til å se, lukte, smake, berøre og høre dens skapelse? Det er et mysterium hvorfor noe eksisterer i det hele tatt.

Dypere du dykker inn i skapelsen, dess mer merkelig blir det. Når en åpner en dør dukker det opp en annen dør og så en annen, endeløs dørspiraler som en skal åpne. Eller du kan se på det som et puslespill utfoldet inni et annet puslespill hvor makrokosmos speiler seg og motsatt. Det er som å se havet i en vanddråpe og hele det.

Ateist: Begrunn svaret.

Vedanta-student: Guds ting er bare mønstre, mønstre overalt, og Gud er veldig nøysom. Se på naturens fraktaler for eksempel. Dine blodårer under huden viser seg som blodårene i et blad, som ser ut som grener av et tre, som viser seg i en elvelaget blodåre funnet på planetens overflate. Naturen er bestemte sett av lover og mønstre anvendt om og om igjen. Fra noen få til vi får mange, som fra alle de bokstavene av alfabetet til vi er i stand til sammenkomster av tusener av ord, artikler og bøker. Hva tenker du om Gud hittil?

Ateist: Til meg høres det ut som du forklarer naturen, men på en måte at det antyder at det er en bevissthet og intelligens bak den.

Vedanta-student: Ja, Gud handler ikke om skyld, frykt og å spørre om en ny HD-Fjernsyn. Gud har med å tilbe, ikke fordi vi skal frykte Gud, men fordi vi vet at vi ikke har ikke kontrollen.

Ateist: Kontroll over hva?

Vedanta-student: Dette, resultatene. Med en gang du kjenner til Gud og hvordan Guds erfaringsfelt virker, gir du slipp. Du har ikke noe valg. Det er fullstendig aksept og med den aksept, en stor lettelse for å være ærlig.

Ateist: Men jeg har fri vilje, og jeg trenger ikke å forhandle med Gud.

Vedanta-student: Selv om du kunne er Gud sine lover ikke-forhandlingsbare, og fra ditt ståsted har du fri vilje og en viss grad av kontroll, men å se den ut ifra den store sammenhengen er du fullstendig avhengig av Gud. Ingen handling tar plass uten velsignelser av alt annet. Det bør være åpenbart at det er et nettverk av konstant støtte, som opererer her. Amerikanere spesielt, er stolt over selvstendighet, mens det er bare en stor vits, noe forfattere romantiserer om den gamle Vesten. Du gjorde ikke noe for å komme der du er.

Ateist: Vent et øyeblikk.

Vedanta-student: Alt har blitt gitt til deg, dine foreldre, ditt husly, din utdanning, dine klær, din mat, din partner og din underholdning. Ser du ikke de uendelige handlingene som måtte finne sted slik at du kunne være her for å snakke med meg nå? Det er en gammel Zen munk, som likte å si at han kan se hele universet i et enkelt papirark, og han har rett. Se på alt som har skjedd for at selv et papirark skal manifesteres, solen, vannet, treet, tømmeret, motorsagen, lastebilen, fabrikken, salgspersonen, forhandleren og så videre. Papiret manifesterte ikke av seg selv og det gjorde heller ikke du eller andre, som du trodde du hadde kontroll over. Din sansekontroll er bare en illusjon, alle resultater fra erfaringsfeltet. Ser du hvordan det fungerer? Ingen handling skjer uten velsignelser av alle ting i feltet. Selv ikke din egenskap til å ta avgjørelser. Hvor mye kontroll har du selv over dine egne tanker?!

Ateist: Hm. Ok. Men hvis Gud eksisterer og er så vidunderlig, hvorfor all ondskapen og blodsutgytelser i verdenen? Hvorfor ville noen tilbe en slik sadist?

Vedanta-student: Gud skaper ikke verdensproblemer, det er uvitheten av Gud som gjør det. Mennesker handler ut av frykt og begjær og skaper lidelser. Ta bort uvitenhet og alt er fullstendig greit. Dessuten, i denne dualitetsverdenen eksisterer ingenting uten dens motsetning. Du kan ikke ha varme uten kulde, søtt uten bitter, eller vakkert uten stygt. Hva ville du skulle være vakkert til å sammenlikne med hvis alt var vakkert?

Ateist: Du har et svar for alt, har du ikke det? Kanskje er det bare en annen omfattende historie oppfunnet av en gammel yogi, som lever i en hule.

Vedanta-student: Det er ingen vinnere. Vi svømmer alle i samme akvarium. Jeg nevner, som alle andre hva vi intuitivt kjenner til. Vi er kanskje ikke i stand til å sette fingeren på det, slik at vi kommer opp med alle slags navn for den, Gud, Isvara, Allah, Jehovah, Han, Henne, Naturen eller hva du vil kalle det for, det spiller ingen rolle. Det er upersonlig, som med været. Men kanskje du finner ut at det er til nytte å ha Gudskunnskap. Det hjelper å redusere ignoranse (uvitenhet), årsaken til lidelse og den fremmer sunne vaner som takknemlighet og det å gi slipp, to av denne verdens beste medisiner for å redusere stress. Du og jeg kan argumentere hele dagen og natten hvorvidt Gud eksisterer eller ikke, men en ting du ikke kan nekte er denne erfaring. Du kan ikke nekte for at hva du er vitne til samtidig er blitt skapt, vedlikeholdt og resirkulert av en kraft større enn deg. Dette kan du ikke benekte, min venn. Kall det naturen om du vil. Jeg holder meg til Gud.